

цільових культурах, однак, він також включає порівняння між власною країною та цільовою країною учня, тим самим допомагаючи учням розвивати рефлексивне ставлення до культури і цивілізації власних країн.

Таким чином, виховання студентів для використання другої / іноземної мови означає привчити їх до того, щоб вони були міжкультурно чутливими, допомагаючи їм розвивати здатність діяти як культурний посередник, бачити світ через очі інших і свідомо використовувати навички культури. У цьому контексті учень іноземної мови розглядається як «міжкультурний оратор», той, хто «перетинає кордони і який певною мірою є фахівцем у сфері транзиту культурних цінностей та символічних цінностей» [5, с.11]. Ця зміна фокусу в концептуалізації учнів іноземної мови тягне за собою зміну очікувань, висловлених перед викладачами іноземної мови. Нині очікується, що вчителі не тільки навчать іноземному мовному кодексу, але й контекстуалізують цей код на соціокультурному тлі, пов'язаному з іноземною мовою, і сприяють придбанню міжкультурної комунікативної компетентності. Викладач повинен бути посередником між рідною мовою та культурою мови перекладу, щоб допомогти учням досягти вищезазначених цілей.

Література

1. Council of Europe. Common European Framework of Reference for languages: learning, teaching, assessment. Cambridge: Cambridge University Press, 2001. 273 p.
2. Meyer M. Developing transcultural competence: case studies of advanced foreign language learners. *Mediating languages and cultures*. Clevedon: Multilingual Matters, 1991. 333 p.
3. Byram M. Teaching and assessing intercultural communicative competence. Clevedon: Multilingual Matters, 1997. 136 p.
4. Wiseman R., Koester J. Intercultural communication competence. Newbury Park, CA: Sage, 1993. 264 p.
5. Byram M., Zarate G. The sociocultural and intercultural dimension of language learning and teaching. Strasbourg: Council of Europe, 1997. 120 p.

ПІДДУБЦЕВА Ольга Ігорівна

ЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНШОМОВНОГО ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОГО СПІЛКУВАННЯ АГРАРІЇВ

Входження України до європейського простору, спрощення візового режиму між нашою країною та країнами Європи та зближення її зі світовими

лідерами в аграрній сфері змінило ставлення студентів до іноземної мови як навчальної дисципліни. Професійний рівень володіння іноземною мовою стає вагомим макроекономічним фактором, оскільки сьогодні зростає потреба у фахівцях, які вільно володіють іноземною мовою. Таким чином, першочерговим завданням дисципліни “Іноземна мова (за професійним спрямуванням)” в аграрному виші є формування готовності до іншомовного професійно орієнтованого спілкування в аграрній сфері. Через це виникає потреба в дослідженні лінгвістичних особливостей іншомовного професійно орієнтованого спілкування аграріїв.

Попри той факт, що дослідженням іншомовного професійно орієнтованого спілкування майбутніх фахівців різних аграрних спеціальностей займалося багато українських вчених (С. Амеліна, Л. Барановська, Г. Берегова, К. Богарирьов, З. Дзюбата, Н. Зуєнко, А. Кучер, О. Лазарев, О. Литвинова, Ю. Ніколаєнко, О. Резунова, К. Якушко), питання лінгвістичних особливостей іншомовного професійно орієнтованого спілкування фахівців спеціальності “Агрономія” не може вважатись достатньо вивченим.

Метою дослідження є визначення лінгвістичних особливостей іншомовного професійно орієнтованого спілкування аграріїв. Для досягнення поставленої мети необхідно виконати таке завдання: визначити лінгвістичні особливості іншомовного професійно орієнтованого спілкування аграріїв.

У педагогічній літературі можна знайти різні трактування поняття іншомовне професійного спілкування. Так, наприклад, Л. Гапоненко визначає іншомовне професійно орієнтоване спілкування як “міжособистісну взаємодію у сфері інформаційно-пізнавального контакту, яка передбачає взаємообмін інформацією на основі зворотнього зв'язку з урахуванням можливостей пізнавального й емоційного впливів на співробітників, котрі здійснюються на базі поведінкового етикету носіїв іноземної мови [1]. За А. Зінченко, іншомовне спілкування для майбутніх аграріїв полягає в уміннях “трансляції намірів як інструменту комунікації” у межах загального професійно орієнтованого спілкування [4]. Відповідно професійно орієнтоване спілкування можна розглядати як обмін інформацією за допомогою різних знакових систем із залученням екстралінгвістичних сигналів та знань про культурні особливості етносу. В своєму дослідженні ми погоджуємося з думкою Ю. Ніколаєнко, яка наголошує на тому, що “професійне спілкування в іншомовному середовищі є процесом взаємодії фахівців, який зумовлюється потребами їхньої спільної професійної діяльності і відбувається у такому лінгвокультурному соціумі, де основним засобом спілкування виступає нерідна хоча б для одного з комунікантів мова” [2].

Науковці відмічають, що для професійно орієнтованого спілкування аграріїв є характерним функціонування певних мовних форм. Вони відрізняються своєрідними лексичними системами та певними фонетичними та граматичними особливостями, які відображають соціальні характеристики носія мови. Лексичні одиниці фахової мови професійно орієнтованого спілкування фахівців аграрного сектору поділяються на чотири різновиди:

- терміни: вони мають такі риси як однозначність, змістовність, системність, модальність, стилістична нейтральність, відсутність експресивності та якість позначення спеціального поняття. Під терміном розуміють “спеціальне слово або словосполучення, яке прийняте в професійній діяльності або вживається в особливих умовах” [3].

- міжгалузеві загальнонаукові термінологічні одиниці: вони мають ті ж самі характеристики, що й терміни, відмінність їх полягає тільки в тому, що вони є зрозумілими не тільки фахівцями аграрної галузі, але й фахівцями суміжних професій.

- професіоналізми – це “слова та обороти, які властиві людям однієї професії та є напівофіційними назвами понять тієї чи іншої професії”. Вони використовуються переважно в усному професійному спілкуванні та є його базовими мовними елементами.

- професійні жаргонізми: вони використовуються лише в неофіційному професійно орієнтованому спілкуванні та є зрозумілими тільки представникам однієї професії. Професійні жаргонізми аграрної сфери не беруть участь в побудові логічної моделі даної області знань або діяльності.

В результаті дослідження лінгвістичних особливостей іншомовного професійно орієнтованого спілкування аграріїв ми встановили, що для іншомовного професійно орієнтованого спілкування аграріїв є характерним вживання певних лексичних одиниць, а саме термінів, міжгалузевих загальнонаукових термінологічних одиниць, професіоналізмів та професійних жаргонізмів.

Література

1. Гапоненко Л. П. Формування готовності студентів вищих педагогічних закладів до іншомовного спілкування: автореф. дис...к. пед..н.: 13.00.04 / Кривий Ріг, 2003. 20 с.

2. Ніколаєнко Ю.О. Підготовка студентів аграрних спеціальностей до професійного спілкування в іншомовному середовищі : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Київ, 2009. 21 с.

3. Сеперянская А.В., Подольская Н.В., Васильева Н.В. Общая терминология: Терминологическая деятельность. Москва, 2008. 288 с.

4. Якушко К.Г. Педагогічні умови формування професійно-орієнтованого іншомовного спілкування у студентів технічних спеціальностей аграрних університетів : дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.04 / Переяслав-Хмельницький, 2016. 232 с.

РЕЗУНОВА Олена Сергіївна

IMPORTANCE OF WRITING SKILLS FOR PHD-STUDENTS

Writing skills are an integral part of a person's professional culture. Thanks to computerization and scientific progress, the modern scientists are able to communicate freely, share the results of their research and professional experience with the colleagues from different countries.

Writing as one of the four types of speech activity, forms the people communicative system and provides their diverse social and cultural existence.

Scientific communication is generally achieved through scientific publications and conferences. Besides, articles, published in regular scientific journals carry from one research worker to another various discoveries, deductions, speculations and observations that are of common interest. Therefore, PhD students must develop their skills in writing scientific reports and articles.

Writing a scientific paper and submitting it to a journal for publication is often a hard task and the biggest barriers to effective writing are poor writing skills and unfamiliarity with the requirements of scholarly writing.

Researchers should know that any scientific papers have their own structure and body language.

The process of writing can be a helpful tool for promoting the process of scientific thinking, and effective writing skills allow professionals to participate in broader scientific conversations. Furthermore, peer review manuscript publication systems requiring these technical writing skills can be developed and improved with practice. Having an understanding of the process and structure used to produce a peer-reviewed publication will surely be resulted in a successful publication.

РУБІНСЬКА Броніслава Іллівна,

ПРО ВИКОРИСТАННЯ ПЕРЕКЛАДІВ П.КУЛІША НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У сучасній школі відбуваються великі зміни, але незмінним компонентом системи навчання є урок іноземної мови. Він має певну